

Knjiga proroka Daniela - broj šezdeset i šest

Otkrivanje proročanske simfonije: Vrijeme pečaćenja, kasna kiša i poziv iz Babilona

Jeff Pippenger

2024-01-30

Ulomak koji smo razmotrili u prethodnom članku kaže da „veliko izlivanje Svetoga Duha” iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja „neće doći dok ne budemo imali prosvijećen narod koji po iskustvu zna što znači biti Božji suradnik.” No obećanje glasi da će, kada „budemo imali potpuno, svesrdno posvećenje službi Kristu, Bog tu činjenicu priznati izlivanjem svojega Duha bez mjere.” Prepoznavanje „velikog izlivanja” podrazumijeva manje izlivanje (mjerenje).

Dana 11. rujna 2001. sišao je moćni anđeo iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, ali „najveći dio crkve” tada nije bio, a ni sada „nisu Božji suradnici”. Između 11. rujna 2001. i trenutka kada Bog utvrdi činjenicu da napokon postoji skupina koja je postigla „potpuno, svesrdno posvećenje službi Kristu”, kasna kiša biva „odmjerena”, odvija se sud nad živima i sud počinje od doma Božjega.

Osamnaesto poglavlje Otkrivenja prepoznaje dva glasa, za koje nas sestra White obavještava da su dva poziva crkvama. Drugi glas (poziv) jest poziv da se iziđe iz Babilona, koji nastupa pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Prvi glas došao je 11. rujna 2001. Izlivanje Duha Svetoga koje je tada započelo bilo je „odmjereno”, jer je Krist najprije trebao očistiti narod na koji će konačno izliti Duha Svetoga „bez mjere”, kada ih uzdigne kao stijeg u času velikoga potresa. Tu je skupinu trebalo očistiti prije nego što se oglasi drugi glas iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, jer oni trebaju biti oni koji će objaviti tu poruku.

Pri prvom razočaranju u proljeće 1844. protestanti su postali otpadnički protestanti, a vjerni koji su se tada našli u vremenu odgode predstavljali su hram onih koji prije nisu bili narod Božji. Dana 11. rujna 2001. silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest sišao je, te je započeo prvi korak u čišćenju i podizanju Božjega hrama posljednjih dana, a započeo je kušanjem laodicejskog adventizma. Dana 18. srpnja 2020. započeo je drugi korak procesa kušanja. Kristovim krštenjem započeo je proces odvajanja staroga Izraela, jer je Krist tada izabrao prve učenike, koji su bili temelj kršćanskoga hrama što ga je On podizao u toj povijesti.

Na početku svoje troipolgodisnje službe Krist je očistio Hram, koji je označio kao „kuću Oca svojega”, a na kraju svoje službe, kada je po drugi i posljednji put očistio Hram, Njegova je objava glasila: „Eto, vaša će vam se kuća ostaviti pusta.” Prijašnji saveznički narod bio je mimoidan, a Njegov novozavjetni narod uspostavljen je kao „Njegov Hram”. U vrijeme nedjeljnoga zakona korporativna struktura Crkve adventista sedmoga dana bit će pusta.

„Prorok kaže: ‘Vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji ima veliku vlast; i zemlja se prosvijetli od slave njegove. I povika snažno, jakim glasom, govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola’ (Otkrivenje 18,1.2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon pade, ‘jer napoji sve narode vinom gnjeva bluda svojega’ (Otkrivenje

14,8). Što je to vino?—Njezini lažni nauci. Ona je svijetu dala lažnu subotu umjesto Subote četvrte zapovijedi te je ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu—naravnu besmrtnost duše. Mnoge srodne zablude proširila je nadaleko i naširoko, ‘učeci kao nauke zapovijedi ljudske’ (Matej 15,9).”

„Kad je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrdnog oskvruća. Među posljednjim činima Njegove službe bilo je drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu upozorenja svijetu crkvama upućuju dva posebna poziva. Vijest drugoga anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, jer vinom gnjeva bluda svojega napoji sve narode’ (Otkrivenje 14,8). A u silnome pokliču vijesti trećega anđela čuje se glas s neba kako govori: ‘Izađite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih bezakonja’ (Otkrivenje 18,4.5).” Review and Herald, 6. prosinca 1892.

Prvo čišćenje hrama podudara se s prvim glasom iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, a drugi je glas snažan poklik koji poziva drugo Božje stado iz Babilona. Redci jedan do tri ispunili su se kada su velike zgrade New York Cityja bile oborene. To se dogodilo 11. rujna 2001., i tada je upućen prvi poziv crkvama, odnosno prvo od dvaju čišćenja hrama. Prvi je poziv započeo pri Kristovu krštenju, kada je Sveti Duh sišao s neba i kada je započela kušnja za drevni Izrael. Dana 11. kolovoza 1840. prvo čišćenje hrama, odnosno prvi od dvaju poziva crkvama, bilo je upućeno mileritskom pokretu.

U to vrijeme započeli su pozni dažda i pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, u vezi sa završnim prizorima Istražnoga suda. U tim završnim prizorima Kristovo se djelo prikazuje kao Njegovo brisanje grijeha vjernih iz knjige grijeha, ili brisanje imena onih koji se izjašnjavaju kao kršćani iz knjige života. To vremensko razdoblje jest razdoblje škropljenja poznoga dažda, jer će Bog izliti Duha Svetoga bez mjere tek kada Crkva bude čista. U vrijeme nedjeljnoga zakona izlivanje Duha Svetoga bit će bez mjere.

„Što činite, braćo, u velikom djelu priprave? Oni koji se sjedinjuju sa svijetom primaju svjetovni kalup i pripremaju se za žig Zvijeri. Oni koji nemaju pouzdanja u sebe, koji se ponizuju pred Bogom i čiste svoje duše poslušnošću istini, primaju nebeski kalup i pripremaju se za pečat Božji na svojim čelima. Kad proglas bude izdan i utisnut žig, njihov će karakter ostati čist i bez mane kroz svu vječnost.” Testimonies, svezak 5, 216.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti opomenut jedino tako da vidi one koji vjeruju istini kako su posvećeni po istini, kako postupaju po uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u visokom, uzvišenom smislu crtu razgraničenja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze svojim nogama. Posvećenje Duha označuje razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji drže lažni dan počinaka. Kada dođe kušnja, jasno će se pokazati što je žig Zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose obilježje čovjeka grijeha, koji je pomišljao promijeniti vremena i zakon.” Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Izaija prepoznaje „dan istočnoga vjetra”, koji također označuje kao „silovit vjetar”, a koji je zadržan, kao trenutak kada započinje „mjerenje”.

U mjeri, kad je pusti da izraste, ti ćeš se s njom razračunati; on zaustavlja svoj silni vjetar u dan istočnoga vjetra. Zato će se ovime okajati bezakonje Jakovljevo; i ovo je sav plod uklanjanja njegova grijeha: kad sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje što se razbija, lugovi i likovi neće više stajati. Ipak će utvrđeni grad opustjeti, i prebivalište će biti ostavljeno i napušteno kao pustinja: ondje će tele pasti, ondje će ležati i obrstiti njegove grane. Kad se njegove grane osuše, bit će odlomljene: žene dolaze i pale ih; jer to je narod bez razuma; zato mu se neće smilovati onaj koji ga je stvorio, i neće mu iskazati milost onaj koji ga je oblikovao. I dogodit će se u onaj dan da će Gospod ovršiti od korita Rijeke do potoka egipatskoga, a vi ćete biti sabrani jedan po jedan, o sinovi Izraelovi. I dogodit će se u onaj dan da će velika truba zatrubiti, i doći će oni koji su bili na izmaku snaga u zemlji asirskoj, i prognanici u zemlji egipatskoj, i poklonit će se Gospodu na svetoj gori u Jeruzalemu. Izaija 27,6–13.

„Istočni vjetar“ jest sila koja potapa „taršiške lađe“ i donosi sud nad bludnicom Tira. „Istočni vjetar“ jest sila koja uzrokuje da se kraljevi uplaše. „Istočni vjetar“ jest ono što je donijelo „župljivost“ u Egipat, koja je proizvela sedam godina gladi, dok su Josip i faraon cijeli svijet (Egipat) doveli u ropstvo, i „istočni vjetar“ bio je taj koji je donio „skakavce“ koji su sve proždrlili tijekom izbjavljenja iz Egipta. Islam je „istočni vjetar“.

Reformski pokreti biblijskog proročanstva utvrđuju da svaki reformski pokret ima svoju vlastitu osobitu temu. Tema reformskoga pokreta sto četrdeset i četiri tisuće jest islam. Dana 11. rujna 2001. islam trećega Jao napao je zvijer zemlje, a George W. Bush, „drugi“, odmah je stavio uzdu na „istočni vjetar“. U tom događaju, kako bilježi Sestra White, kada budu srušene velike zgrade New York Cityja, bilo je ispunjeno Otkrivenje osamnaesto poglavlje, redci jedan do tri. Ta tri retka predstavljaju prvi od dvaju glasova u osamnaestom poglavlju Otkrivenja. Drugi se glas nalazi u četvrtom retku i označuje poziv na izlazak iz Babilona, koji započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Američkim Državama. Islam trećega jao zadržavaju četiri anđela iz sedmoga poglavlja Otkrivenja, dok se sto četrdeset i četiri tisuće pečate.

„Gospodin Bog jest ljubomoran Bog, ipak dugo podnosi grijehe i prijestupe svojega naroda u ovom naraštaju. Da je Božji narod hodio po Njegovu savjetu, djelo Božje bi uznapredovalo, poruke istine bile bi nošene svim ljudima koji prebivaju na licu cijele zemlje. Da je Božji narod vjerovao Njemu i bio izvršitelj Njegove riječi, da su držali Njegove zapovijedi, anđeo ne bi došao leteći posred neba s porukom četvorici anđela koji su trebali pustiti vjetrove da pušu po zemlji, vičući: Zadržite, zadržite četiri vjetra da ne pušu po zemlji dok ne zapečatim sluge Boga našega na njihovim čelima. Ali budući da je narod neposlušan, nezahvalan, nesvet, kao što bijaše drevni Izrael, vrijeme se produžuje da svi čuju posljednju poruku milosti objavljenu snažnim glasom. Gospodnje je djelo bilo ometano, vrijeme pečaćenja odgođeno. Mnogi nisu čuli istinu. Ali Gospodin će im dati priliku da čuju i obrate se, i veliko će Božje djelo poći naprijed.” Manuscript Releases, svezak 15, 292.

Oni koji su zapečaćeni, zapečaćeni su prije nedjeljnoga zakona, jer se svijet može upozoriti, i stoga pozvati da izađe iz Babilona, samo promatrajući muškarce i žene u krizi nedjeljnoga zakona sa Božjim pečatom. Pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće započelo je 11. rujna 2001., ali je vrijeme pečaćenja bilo odgođeno.

Svi proroci obraćaju se posljednjem naraštaju, a ovaj se odlomak izravno odnosi na završni naraštaj. U tom završnom naraštaju Božji narod nije „hodio po Njegovu savjetu“, i iz toga je razloga vrijeme pečačenja bilo ometeno i odgođeno. Bilo je odgođeno i ometeno od zvijeri iz bezdana iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, koja je ubila dva proroka. Ta je zvijer u vrijeme Francuske revolucije bila ateizam, i ona je predoznačavala ateistički pokret koji su uveli oni koji su u pokret Future for America uveli „woke-izam“, a koji se sada suočava sa svijetom; te je tada Future for America prestao hoditi po Božjem savjetu i dopustio utjecaju onih koji su promicali svoj suvremeni homoseksualni program, zajedno s drugima koji su promicali određivanje vremena, da ometaju vrijeme pečačenja.

„Mnogo onoga što mi je otkriveno navire mi na um, a jedva znam kako to izraziti. Ipak ne mogu šutjeti. Gospodin je ogorčen na ljude koji se postavljaju da vladaju svojim bližnjima i da provode planove koje je Sveti Duh osudio. Više sam iznenađena nego što mogu izraziti vašim propustom da razaberete kako Bog nije postavio te ljude. Novi poredak stvari trebao bi vas uznemiriti, jer nije imao odobrenje neba.“

„Naravno srce ne smije unositi svoja vlastita okaljana, kvarna načela u Božje djelo. Ne smije biti nikakva prikrivanja načela naše vjere. Vijest trećega anđela trebaju objavljivati Božji ljudi. Ona treba narasti do glasnoga pokliča. Gospodin ima određeno vrijeme kada će privesti djelo kraju; ali kada je to vrijeme? Kada istina koju treba navješćivati za ove posljednje dane pođe naprijed kao svjedočanstvo svim narodima, tada će doći svršetak. Ako Sotonina sila može ući u sam Božji hram i upravljati stvarima kako joj je volja, vrijeme pripreme bit će produljeno.“

„Ovo je tajna pokreta poduzetih da se suprotstave ljudima koje je Bog poslao s porukom blagoslova za svoj narod. Ti su ljudi bili omraženi. Ljudi i Božja poruka bili su prezreni, upravo onako kako je i sam Krist bio omražen i prezren pri svom prvom dolasku. Ljudi na odgovornim položajima očitovali su upravo one osobine koje je Sotona pokazao. Nastojali su zavladati umovima, podvrgnuti njihov razum i njihove sposobnosti ljudskoj nadležnosti. Učinjen je napor da se Božje sluge stave pod nadzor ljudi koji nemaju Božje spoznaje ni mudrosti, niti iskustva pod vodstvom Duha Svetoga. Rođena su načela koja nikada nisu smjela ugledati svjetlo dana. Nezakonito dijete trebalo je biti ugušeno čim je udahnuo prvi dah života. Ograničeni ljudi ratovali su protiv Boga i istine i Gospodnjih izabranih vjesnika, djelujući protiv njih svakim sredstvom kojim su se usudili poslužiti. Molim vas, razmotrite kakva je vrlina proizašla iz mudrosti i planova onih koji su omalovažavali Božje poruke i, poput književnika i farizeja, prezirali same ljude kojima se Bog poslužio da iznesu svjetlo i istinu što su njegovu narodu bili potrebni.“ The 1888 Materials, 1525.

Vrijeme pečačenja koje je započelo 11. rujna 2001. bilo je ometano, jer je predstavnicima Sotone bilo dopušteno ući u „sam hram Božji“. Pitanje koje ovdje treba uočiti jest da je od 1798. do 1844. bio podignut milleritski hram, a 22. listopada 1844. glasnik Saveza iznenada je došao k svojem hramu. Hram i vojska bili su pogaženi od papinstva tisuću dvjesto i šezdeset godina, i kada je papinstvo zadobilo svoju smrtonosnu ranu, Krist je započeo djelo podizanja milleritskoga hrama, a simbol hrama jest broj četrdeset i šest, na temelju nekoliko svjedoka.

Dana 11. kolovoza 1840. sišao je anđeo iz desetog poglavlja Otkrivenja, i započeo je sud nad protestantizmom. Ta se povijest ponavlja do u najsitniji detalj.

U Svetome pismu „istočni vjetar” potapa lađe Taršiša, obara onaj veliki grad Tir i čini da kraljevi i trgovci triput viču: „jao, jao” (avaj, avaj). Ali u odlomku iz Izaije koji razmatramo, dan „istočnoga vjetra” jest dan kada Bog „zaustavlja svoj silni vjetar”. U ovom odlomku „istočni vjetar” zadržava se pod nadzorom kako ne bi spriječio djelo trećega anđela; djelo koje se izvršava za vrijeme kasne kiše. U ovom odlomku tema „istočnoga vjetra” koji se zadržava pod nadzorom označuje kasnu kišu, djelo trećega anđela i sabiranje ostale Božje djece u Babilonu. U tom vremenskom razdoblju četiri anđela drže četiri vjetra za vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

I nakon toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, zadržavajući četiri vjetra zemaljska, da ne puše vjetar ni po zemlji, ni po moru, ni po ikakvu drvetu. I vidjeh drugoga anđela gdje uzlazi od istoka sunčanoga, imajući pečat Boga živoga; i povika jakim glasom četvorici anđela kojima bijaše dano da naude zemlji i moru, govoreći: Ne nautite ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo slugе Boga našega na čelima njihovim. Otkrivenje 7:1–3.

Zaustavljanje „istočnoga vjetra“, zadržavanje „gnjevnih naroda“ i zadržavanje „četiriju vjetrova“ sve se zbiva tijekom kasne kiše, jer se upravo u razdoblju kasne kiše pečat Božji stavlja na Njegov narod. Četiri vjetra koje zadržavaju četiri anđela simbol su islama.

„Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjaren konj koji nastoji otrgnuti se i prohujati preko lica cijele zemlje, noseći na svome putu razaranje i smrt.

„Hoćemo li spavati na samome rubu vječnoga svijeta? Hoćemo li biti tromi, hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, kako bi stali na svoje noge i živjeli. Trebamo uvidjeti da je put uzak i vrata tijesna. Ali kad prolazimo kroz tijesna vrata, njihova širina nema granica.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

O tim ćemo stvarnostima podrobnije razmotriti u sljedećem članku, jer upravo „u dane tih kraljeva”, koje predstavlja osmo kraljevstvo biblijskog proroštva, a koje „jest od sedmorice” kraljevstava, Bog uspostavlja vječno kraljevstvo.

A u dane ovih kraljeva Bog nebeski podignut će kraljevstvo koje nikada neće biti razoreno; i to kraljevstvo neće biti prepušteno drugomu narodu, nego će razbiti i uništiti sva ta kraljevstva, a samo će stajati dovijeka. Budući da si vidio kako se kamen odvalio od gore bez ruku i razbio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato, veliki je Bog obznanio kralju što će se dogoditi poslije ovoga; i san je istinit, a njegovo tumačenje pouzdano. Daniel 2:44, 45.